

Garnitür Yazılar

– SönmezKORKMAZ · 28 Temmuz 2024

Bir intihar sonrası seslenişleri bunlar. Her yüreğin bir kuşluk vakti var. Kendime yakınlığım kadar uzağım sana. Sen yakınlaştıkça uzaklaşıyorum ya da kendimden. Nikâhsız sevgilerde büyütmeli insan. Anne timsali.

Yoktan var olmamalı aşk, kalpten taşmalı. Kâinat misali.

Âdem'in koyduğu taşı Mevla'nın aşkıyla kutsal bir mekâna tahavvül eden İbrahim gibi abat etmeli yüreği.

Fahri Kâinatın, Aliyi çıkararak omuzlarına, bir bir devirdiği gibi kırmalı gönüldeki putları. Yalnızca âşıklık istidatı dolmalı. İntihar etmeli tek tek ruhta gezinen negatif duygular. Ve ruh körkütük sarhoş olmalı. Gönül, cemal ile kemal olmuyor.

Suskularım vardı.

Suskularım sevdamin mütemmim gücü. Çığırkan ruhumun ümidi çığlıklar...

Ümit...

Yusufçuk kuşları kadar...

Uçurtmalar biriktirdim uçmağa varmak için. Kapalı kapılar.

Ümit...

Günahkâr ruhumun cenneti beklediği kadar...

Bedensiz aşkların lezzeti, mekândan münezzeh olur. Leb a leb doldur. Doldur aşkını yıkılsın putlar.

Şerefine içelim mevsim sonbahar.

Sevdalardan düşüyoruz sınırları öğreninceye kadar. Ve gözümüz kapalı seviyoruz alıştıktan sonra...

Yırttım tüm sevap defterimi. Sırnaşık bir kedi gibi gelmeyeceğim sana. Bağrımdaki bu bestesiz melankoli...

Arzu, temayül, meyl, tutku, cezbe ve cünûn...

Kâbe'nin damında secdede gibiyim. Günah ile birlikte işliyorum seni. Halk bana meftun secde halinde, ben sana mecnun cezbe halinde.

Yalvarırım sana şehla gözlü yar, beni cehennemine atmadan cennetine alma. Alma ki Rabbimin her halini göreyim.